go w dniu inauguracji statui
Jana Sobieskiego

PROGRAMMA
BALETU HEROICZNEGO
danego w dzień Inauguracyi Statuy Króla Jana Sobieskiego.

WYstawia się Naród Wolny, którego Prawa postanowiły, ażeby corocznie w dzień ziazdu publicznego całego Narodu Rycerze naylepiey dystyngwuiący się, wybierali sobie Małżonki podług upodobania swego, i zezwolenia Starszych.

Zakazano oraz młodzieży oboiey płci mówić do siebie, wyiąwszy wten dzień, niewolno nawet widzieć im się inaczey przez Rok cały, iak tylko w Kościele, ani zwierżać się zobopólnych żądz, i Serca poruszeń, komu innemu iak Rodzicom swoim.

Agathys kochaiąc się z Cephalidą, Parmenon zaś z Elianną w milczeniu do tych czas wzaiemną tłumili miłość.

W dzień sam naznaczony do obchodzenia wyż rzeczonego Festu przychodzi nowina o zbliżeniu się Woyska Nieprzyiaciel-

ſkiego, biegnie zatym bitna młodzież na obronę właſney Stolicy.

Elianna i Cephalida obawiaiąc ſię by ieden kochanek niebył życzeń ich celem, troſkliwie iedna drugą uważaią, chcąc przeniknąć wzaiemnie ſerc ſwoich wybór.

Cephalida ſłodką tchnie czułością, Elianna zaś wynioſłey duſzy poruſzenia w naymnieyſzych wydaie poſtępkach, zamiaſt przyſtroienia ſię podobnie iak Towarzyſzki, wdziewa zbroię w przedſięwzięciu bronienia Kochanka ſwego, i zdobycia laurów dla niego. Wnet po iey odeyściu wpada Agathys, który przy pomocy Zołnierza wyprowadza z niebeſpieczeńſtwa Oyca ſwego rannego; ten łagodnie wymawia mu, iż plac bitwy opuścił, dla ratowania dni Oycowſkich, ale Agathys pełen radości z dopełnionego ſynowſkiego obowiązku, leci nazad do boiu, dowiedziawſzy ſię, że nieprzyiaciel zdaie ſię przemagać.

Jego przybycie nakłania zwycięſtwo na ſtronę Oyczyſtych Chorągwi, i Woyſko powraca tryumfuiąc z pokonanego Nieprzyiaciela.

Zebrany Naród zgromadza ſię na Amphiteatr, dla dopełnienia Uroczyſtości zwyczayney Szlubów, Woźny Woyſkowy ogłaſza świadectwa Wodzów, za Rycerzami znakomitſzemi; wtych liczbie naypierwſi Parmenon i Agathys, z tą iednak różnicą, że Agathys podlega naganie za odſtąpienie boiu dla ratowania Oyca. Uſprawiedliwia go Wódz, i cały Lud pod równym go kładzie z Parmenonem ſtrychem; waruiąc iednak iż gdyby wybór kochanek tych dwóch Rycerzów, do iednego zwrócony Celu, Rywalami ich ſtanowił, los ich rozſądzić miał.

To obwieſzczenie przerazi boiaźnią Agathyſa, i Parmenona, ich ſłodkim przyiaźni zdawna łączeni węzłami; wzdrygaią ſię wyznać Kochankę ſwoią, boiąc ſię, by przyiaźń wzaiemna Rywalſtwem ſtarganą niezoſtała: Nakoniec obiawiaią ten niebeſpieczny ſekret, który uśmierzaiąc ich boiaźń, radością napełnia cały Naród.

Wtym Wódz ogłaſza, że znayduie ſię trzeci Rycerz, który ratuiąc mu życie wnayniebeſpiecznieyſzym bitwy momencie równie iak Agathys i Parmenon zwycięſtwa zoſtał ſprawcą, wymienić go niemoże, gdyż ſzyſzak

zamknięty, niedawał go poznać; tu pokazuie ſię Elianna, którą uznaiąc Wódz, niemoże wſtrzymać czułości nad ſzlachetnym zapałem miłości Oyczyzny, który oboiey płci ſerca rozżarża.

Starcy nakazuią Offiarę Bogom dla obchodzenia dnia tak ſzczęśliwego.

Miłość połączywſzy Kochanków chce wyſtawić pamiątkę godną podziwienia świata, lecz próżno ſtara ſię wyrobić Blok kamienny, dopiero przyſtępuie Geniuſz Narodu poprzedzony przez ſławę, za którego pomocą ukazuie ſię Statua hołdem powſzechnym uczczona; kończy Balet Taniec generalny.